

היכל מזהר"ש

גליזן

מתורתו של רבינו הקדוש מזהר"ן מברסלב זי"ע וזתלמידיו הקדושים

גליון י"ט • פרשת ויקהל תשפ"ב

משיחות מו"ר הרה"צ שליט"א

ויקהל - התקנה היחידה

הצדיק מכניס בנו דעת

איך יש לנו דעת מה יש לנו לעשות בזה העולם, מי יודע מה התכלית שלו ומדוע בא לזה העולם? התקנה היחידה של גשמות ישראל היא על ידי "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל", שמושה רבנו - הצדיק האמת, מקהיל את כל עדת בני ישראל ומכניס בהם דעת, "עדת" זה אותיות "דעת". לזה צריך לבוא לצדיק שמכניס בנו דעת, "אלה הדברים אשר צוה ה' לעשת אתם" - הצדיק מגלה לנו בדיוק מה יש לנו לעשות, כפי שהאדם זוכה להתקרב אל הצדיק, וכפי שזוכה לבטל את דעתו ולדעת הצדיק, לזרק את השכל שלו ולהתקרב אל רבנו הקדוש.

הקדוש ברוך הוא שלח את רבנו הקדוש לזה העולם לקרב את גשמות ישראל אליו ותברך, רבנו ז"ל הינו את כל הכלים הדרושים שכל גשמות ישראל יכולים לחזר אל הקדוש ברוך הוא בתשובה שלמה. רבנו כבר אמר "אין ביני לבין המשיח שום דבר, רק שאצלי יש ערין בחירה, ובזמנו של המשיח - יהיו לו כאלו דבורים שלא תהיה בחירה אצלו, יהיו כאלו דבורים שכלם יתבטלו ויקבלו את הלמודים", אבל את הלמודים האלו הכין לנו רבנו הקדוש כבר עכשו, הוא נתן לנו עצות קדושות על כל דבר, "אלה הדברים אשר צוה ה' לעשת אתם" הוא אומר לנו בדיוק מה לעשות, איך שכל אחד ואחד יכול להגיע לתקון שלו.

אנחנו כלנו צריכים תקונים גדולים, נתרחקנו מאבינו שבשמים כמו שנתרחקנו, אבל רוצים לשוב, לחזור לטרש שלנו, הנשמה הקדושה שלנו צאה מרום גבהי מרומים, מתחת כסא כבודו יתברך לזה העולם כדי לעשות תקונים נפלאים שכל נשמה ונשמה יכולה לעשות, ורק היא מיוחדת לתפקיד שלה, אין אחד דומה לשני. לכן עובדים על כל אחד נסיונות וקשיים אחרים, כל אחד כפי בחינתו, ועקר המלאכה בזה העולם להחזיק מעמד מתוך הכל ולבקש את אור השכינה, לחזר אל הקדוש ברוך הוא.

איך אנחנו באמת יכולים לחזר? רבנו ז"ל פותח לנו את שערי תשובה ומגלה לנו איך ומה בדיוק עלינו לעשות, רבנו ז"ל אומר פעם "כל הענין שלי הוא תפלה", זה מה שעושה הצדיק - מכניס בנו את הדעת הנ"ל ופותח לנו את הפה, רבנו גלה לנו

שמצאת מגלות הדעת זה על ידי שהאדם מתחיל להשתמש בדבורים שלו, לחפש את הקדוש ברוך הוא על ידי כח הדבור, "מפיו - דעת ותבונה".

העבודה שלי היא מלאכת המשכן

בהמשך הפסוקים: "אלה הדברים אשר צוה ה' לעשת אתם", "ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה" אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן ח"א, י"א) יש עבודה של ששת ימי המעשה - הל"ט מלאכות, וכשאדם יודע שכל המלאכות שהוא עושה בששת ימי המעשה הם רק כדי להתקרב להקדוש ברוך הוא ולבנות את השכינה, הוא בונה בית, מחנך ילדים שיהיו דבקים בהקדוש ברוך הוא, וכל הבית שלו בנוי על פי יסודות התורה, אז הבית שלו נעשה משכן לשכינה, הל"ט מלאכות שלו הם ל"ט מלאכות המשכן, וכאן רמזו ל"ט זה אותיות טל, טל של תורה, שאף על פי שצריך לעסק בעבודות שונות, אבל יודע שכל העבודות האלו נגזרו קדושה עליונה, הקדוש ברוך הוא ברא את העולם בששת ימי המעשה כדי שאנחנו נגלה את כל העבודות של זה העולם אל הקדוש ברוך הוא, שנדע שאם הקדוש ברוך הוא נתן לנו פרנסה כזו - זה התפקיד שלנו, ואנחנו צריכים להיות את עצמנו, ולחפש את הקדוש ברוך הוא בכל מה שאנחנו עושים.

ובדאי בתוך העבודות שלנו אנחנו שמים את העקר בעבודת ה' יתברך בתורה ותפלה, קובעים בכל יום שעורי תורה בכל מקומות התורה הקדושה, בכל יום ממש, זה נקרא "טוב תורה עם דרך ארץ", יש לו מעמד פרנסה ועושה כל דבר בנאמנות גדולה, וגם קובע לעצמו שעורי תורה בכל מקומות התורה, וכך היה רצון רבנו ז"ל, רבנו גלה לנו סדר דרך הלמוד, איך שכל אחד יכול לטיל בכל מקומות התורה בלי יוצא מן הכלל, אם רק יש לו רצון אפלו הוא בעל עבודה, אבל הוא בונה את המשכן, שבתוך המשכן שם היה ארון הקדש ששם היה לוחות העדות, כי בתוך העבודה שלו גם כן גויל זמן ללמוד תורה, בזה הוא בונה את המשכן, יש לו טל אורות, השלחו שלו דומה למזבח, והנבים שלו דומים למנורת המאור.

מסודר של
מו"ר מזהר"ש זי"ע
בנשיאות מו"ר
הרה"צ ר' יצחק שמואל אהרן
לעזער שליט"א

מכתב לשבת

ממוסדכי מו"ר הרה"צ שליט"א מהשנים הקודמות

בעזרת ה' יתברך, יום ו' ערב שבת קדש לסדר ויקהל - שבת שקלים כ"ד אדר א' התשע"ט

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם יחיו.

השבוע קורין פרשת ויקהל, והוא גם פרשת שקלים, הפרשה הראשונה של ה' פרשיות, ודוע לנו השיחה של הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע, שהתבטא פעם, "רציתי כבר להגיע אל ה' פרשיות כדי שאזכה להתראות ביחד עם השם יתברך", והשיחה הזאת עולה עד רום השמים, ויורדת עד עמק התהום, נתאר לעצמנו שיש לנו עכשו הודמנות פו להתראות ביחד עם השם יתברך! דבר שכתוב בתורה אצל מצות עליה לרגל, שלש פעמים בשנה, וכמו שכתוב (דברים לד כד) בעלתה לראות פני ה' אלקה, ודרשו חכמינו הקדושים (הגניגה ב ע"א), כדרך שבא לראות כף בא לראות, הינו כמו שאנחנו באים לראות פני ה', כן כביכול הקדוש ברוך הוא בא לראות אותנו, ונעשה יחד שלם בין אור ישר לאור חוזר, שהוא שלמות מדת הבטחון והמשכת ההשגחה (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ע"ה).

ולכן נבוא נא ונבצל הודמנות זאת לעשות התחלה חדשה בעבודת השם יתברך, ונקשר עצמנו אל הצדיקים שעוסקים להרים ראשנו וקרנינו אל השם יתברך, וכמו שהבטיח הקדוש ברוך הוא למשה רבנו (מדרש מנחומא כי תשא סימן ג) אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם, משאני מת אין אני נזכר! אמר לו הקדוש ברוך הוא, חייך כשם שאתה עומד עכשו ונתות להם פרשת שקלים, ואתה זוקף את ראשך, כך בכל שנה ושנה כשקוראים אותה לפני, כאלו אתה עומד שם באותה שעה וזוקף את ראשך! מנין ממה שקראו בענין (שמות ל יב) וידבר ה' אל משה לאמר, כי תשא את ראש בני ישראל וגו' שא את ראש לא נאמר, אלא כי תשא, פרוש, בכל שנה ושנה, הרי משה רבנו בא לנו בכל שנה ושנה בעת קריאת פרשת שקלים, ומרים ראשינו וקרנינו אל השם יתברך, וכבר למד אותנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ב) שיש התפשטות של משה רבנו בכל דור ודור, ולכן פשאנחנו מקשרים עצמנו אל הצדיקים בעת קריאת פרשת שקלים, אנחנו מקבלים מהם הרמת קרן ונשיאת ראש, עזרה מיוחדת לדבק מוחנו וראשנו בהשם יתברך, וממילא יקום גם מה שכתוב (בנסח תפלת ערבית), וירם קרנינו על כל שונאינו, כי כשזה קום, זה נופל.

ולכן נבוא נא ולא נהיו בטלנים, רק נבצל את השבת הזאת לבקש את השם יתברך כל מה שאנחנו צריכים הן ברוחניות והן בגשמיות, ושנזכה להתקרבנות והתקשרות אמיתית לצדיקים, ובזכות זה הקדוש ברוך הוא ישפיע עלינו כל מיני השפעות טובות ברוחניות ובגשמיות, ונזכה לבני, חיי, וגזוני רויחא, וליקבל פני משיח צדקינו בקרוב אמן ואמן.

המאחל לכם שבת שלום ומבורך וחדש טוב ושמח.

איך אוכל לדעת מה התפקיד שלי בעולם הזה?

הגנרל הרוסי שחפש את הציין הקדוש

הגנרל הרוסי, שחנה עם הקבוצה ליד הציין - היה בן יחיד למשפחה חרדית פולנית, שהתייחס מזהריו בקטנותו. החל מקטנותו נבטו בו שאיפות להשתלב בצבא הרוסי דוקא, כשבגר ברח מפולין והצליח להשתלב בין שורות הצבא הרוסי, עד שעלה לדרגת גנרל, נחשב בחלונות הגבוהים. גם את שנאתם לפולנים ינק היטב, והיה לוחם עז וגרם להם אבדות רבות.

ביום כפור אחד, והוא מתהלך באזור הגבול הרוסי-פולני, התעורר בו הזיק היהודי, ונזכר שבדייק ביום הקדוש יש לו יאצייט אחר אביו. והוא, כמובן, היה נעדר מכל ידע יהודי בסיסי, ורק הנקדה העלומה והחכמה עמוק בלבו - התעוררה. החל לשוטט ולחפש בית כנסת, וברר אצל עובדים ושבים, ואכן הראו לו את הדרך לבית הכנסת. אך כשנכנס נתמעו המתפללים מכניסת גנרל מצבא האויב בלוי שני חילים, אך הוא הרגיעם ברוסית: אל תפחדו, גם אני יהודי, ובאתי לומר איזו תפלה לטובת נשמת אבי... כששמע זאת רב בית הכנסת נגש אליו, וספר לו, שהפחד ממנו נובע, כי בכל יום כפור מתנפלים עליו גוים ומפריעים לתפלה באלימות, וחשבו שהנה אתה גם בא לערף פוגרום בבית הכנסת, פדרפם.

הגנרל, שבלאו הכי שנה את הפולנים, ברח אצל הרב באיזו שעה מתקיימת התקריט השנתי, והרב ענה, שבעת תפלת נעילה, בסוף היום - מתחולל פוגרום המלוך באלימות קשה. האיש החליט לארוב לפורעים, ואכן בשעה היעודה הגיעו הפוחזים, שכורים והוללים עם מקלות ואבנים בידיהם, שברו חלונות בית הכנסת והפליאו מכות במתפללים. או אז זנק אליהם הגנרל ועשה בהם שפטים, עד שנאבד האחרון שבהם.

הרב, שהיה חסיד ברסלב, פנה ליהודי האובד, ואמר לו, רואה אני שהנך מוסר נפש בעבור אחיך היהודים, אתה בטח תחזור לאוקראינה, דע לך, שלא רחוק מהעיר הגדולה קייב, שוכנת אומן, ושם, בבית העלמין טמון הצדיק הקדוש רבי נחמן מברסלב... עשה לעצמך את הטובה הנצחית הזו, ותאמר שם על הציין את עשרת מומרי התהלים וכו'. והרב הריחב להסביר לו את מעלת הציין ודבורים קדושים שנכנסו בלבבו. הוא התעורר מאד, והתעניין אצל הרב, איך יכול גם הוא לחזור בתשובה, הרב הרחיב בדבוריו, ובעקב עוררו לבוא לציין הקדוש, כי שם יבאו לידי תקונו הנצחי. הגנרל שמר את הדברים בלבו, ונפרד לשלום מהרב, תוך כדי שהוא מבטיח לקיים את ההצעה בכל מחיר.

הוא חזר לרוסיה, ושהה במוסקובה, בינתיים פרצה מלחמת העולם השנייה, והוא כבר רם דרג, והיה מערה מאד בתכניות הצבא, ולכן לא היה יכול לזוז לשום מקום פרצונו. ההזדמנות הגיעה בכך שבחר לעמוד בראש גודו שנלחם בנאצים באוקראינה, ובשקט הרהר לנצל את שהותו שם ולפקד את ציין רבנו, כהתקוותו.

מקאו לכאן התגלגל בסערת המלחמה לעיר אומן, בלויית מספר גדול של חילי הגדוד, אז התעוררה בו התשוקה לחפש את הציין. היהודים הנפחדים שנשאלו על ידו, הססו אם לענות לו. עד שפנה לאחד מהם ואמר: "זה בסדר, אתה יכול להגיד לי, גם אני יהודי..." ואכן פגנו אותו לשם. והוא נגש בתמימות והחל להתפלל לבורא עולם בשפה הרוסית, ונזכר בהוריו, ובכבי גדול שב בתשובה שלמה לאלוקיו.

הוא כבר לא יכל לזוז מהציין הקדוש, כי כבר גמלה החלטה בלבו לשנות פנו בחייו. החילים לא קלטו בדייק מה עובר על מפקדם, והקרבות המשיכו פרגלי, כשהתקרבו הלוחמים משני הצדדים ירו אלו באלו, ופצצה אחת נפלה על הציין והרסה את האהל כליל. אחר כך התגברו הרוסים וגרשו את הנאצים משם.

בסיום המלחמה, הצליח לברח מרוסיה, נסע לאירופה, התחנן ונעשה בעל תשובה גמור, והחל ללמוד תורה. משם הגר לארצות הברית, והיה בא בכל שנה לקבוצה של אנשי שלומנו היקרים, ובשנת תש"כ, ראהו מוהרא"ש בראש השנה בקבוצה, והיה כבר זמן ואיש חלש מאד, ואחר כך הסמלק בשיבה טובה.

(על פי אשר כנחל, מכתב מיזם ה' תשא, תשל"ח; ופעלודי הצדיק, עמוד תשכ).

הנסיגות הקשים והמרים שעוברים בחייו, ולכן צריכים להתפלל הרבה על נקדת השמחה, כי כל זמן שאדם שש ושמח לא חסר לו שום דבר וכו', וגם את הנסיגות הקשים והמרים של החיים עוברים על ידי שמחה.

וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן רע"ג): טוב להאדם להרגיל את עצמו שיוכל להחיות את עצמו עם איזה נגון, כי נגון הוא דבר גדול וגבוה מאד מאד, ויש לו כח גדול לעורר ולהמשיך את לב האדם להשם יתברך. ואפלו מי שאינו יכול לנגן, אף על פי כן בביתו ובינו לבין עצמו יוכל להחיות את עצמו באיזה נגון כפי שיוכל לומר אותו, כי מעלת הנגון אין לשער ואין לתאר כלל, ואמר רבנו ז"ל (ספורי מעשיות מעשה י"ג מיום ו') שעקר רפואת הבת מלך שהיא נשמתו של האדם, שירה בה המלך האכזר, שהוא היצר הרע, עשרה מיני חצים, שכל חץ היה משובע בעשרה מיני סמים וכו', והצדיק האמת, שהוא הבטלר בלי ידים, מוציא את החצים הארסיים מבת המלך - שהיא נשמת האדם, על ידי העשרה מיני נגינה שמנגנו לפניה, ולכן עקר תקונו הברית זה רק שמחה, ולהכריח את עצמו עם כל הכוחות להיות בשמחה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קס"ט): כשאדם תמיד שש ושמח, על ידי זה הקדוש ברוך הוא בעצמו שמר אותו מפגם הברית.

ולכן אשרי האדם שעושה כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, ולא מניח את העצבות והעצלות אצלו פרגע, וזה עקר תקונו, ואף שזה בא לאדם יותר קשה מכל העבודות שבעולם וכו', עם כל זאת אי אפשר להתרפאות אלא על ידי שמחה, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד), שגם חכמי הרופאים אומרים שכל המחלות והחלאים הרעים שבאים לאדם זה רק מחמת חסרון השמחה, כי על ידי שמחה הוא נתרפא מהכל, ולכן תכריחי את עצמך להיות רק בשמחה, וזה תקונו הנצחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

כבוד הרב יש לי שתי שאלות שמטרידות אותי הרבה ביום יום:

א. איך אני יודעת מה התפקיד שלי בעולם הזה?

ב. אומרים שכאשר אדם הצליח לעמד בנסיון קשה, הוא עולה בדרגה ואז הקדוש ברוך הוא מביא לי נסיון יותר קשה. האם זה נכון? ואם כן, למה הקדוש ברוך הוא מביא לאדם נסיונות קשים בכל פעם מחדש? האם התכלית בעולם הזה היא להיות עמק בנסיונות, פעם לא לעמד בהם ופעם להצליח?

כעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר בעלותך ח' סיון התשע"ד

שלום רב אל ... תחיל.

לנכון קבלתי את מכתבך.

התכלית בזה העולם היא רק להיות בשמחה, ולהפיר את הקדוש ברוך הוא מכל פרטי הבריאה ולהרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש

ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו בתמימות ובפשיטות גמורה, ואין עוד תכלית אחרת חוץ מזה, כי אדם צריך להתקרב אל הקדוש ברוך הוא על ידי קיום מצוותיו הקדושות, שהם רצונותיו יתברך, עם כל זאת יש לאדם כל מיני נסיגות קשים ומרים, כמו שאמר רבנו ז"ל אל מוהר"ן ז"ל (שיחות הר"ן סימן ש') כל מה שאמרה רואה בעולם, כל מה שנמצא בעולם, הכל בשביל הבחירה והנפיון.

ולכן את מרחת להתחזק ביותר שאת וביותר עז, ולא להשבר משום דבר וכו', ולעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק בשמחה, ולא להתבלבל מפגעי ומקרי הזמן שעוברים על האדם בכל יום ויום וכו', ועקר ההתחזקות זה שמחה, כי הרגע שאדם הוא תמיד שש ושמח, על ידי זה נתבטלים ממנו כל

